Банката поощри кооперацията къмъ максималистични стремежи още презъ кампанията отъ 1922-1924 год. Тѣзи две долнокачествени реколти, особено последната, получиха дори неоправдано високи търговски цени въ селата. Каква нужда имаше кооперацията да аргаделъ граждански количества отъ тѣхъ? Срещу високи аванси и да поемѣ очевидния рискъ съ тѣзи товове отъ непродаваема въ капиталистическо отношение стока? Ний посочихме грѣшката: това е стремежътъ къмъ максимални постижения — това е стремежътъ къмъ завладяване на вѣшния пазаръ. Тукъ се забрави едно едно обстоятелство: къмъ завладяване на вѣшния пазаръ може да се [illegible] слѣдъ предварителнотo завладяване на вѣшния пазаръ. А въ тѣй отношение по това време и банката и кооперацията нѣмаха почти никакви постижения — тѣ опитваха само първите си стѣпки.

Известни сѫ последствията отъ тѣзи крупна грѣшка: връщането на аванситѣ отъ 1924 г. ек., които се отчете на производителитѣ съ 150-200% по-низко отъ търговскитѣ цени, изтощена жилка производителитѣ отъ милиони души и доведе до втрисане къмъ кооперацията. Задлъжнялата срещу тѣзи реколти продължаваше да тегли и днесъ върху производителитѣ и да гнети тѣхния духъ.